

D E O D U C E
M E D I T A T I O S, T E X T U S,
D I E I S I M O N I S E T
J U D Æ A P O S T O L O R U M.

Additis S. Patrum dictis, Quæstio-
numq; aliquot decisione, ad uberiorem textûs, cum o-
pus est, explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia,

P R Æ S I D E

D N. Æ S C H I L L O P E T R Æ O,

S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore:

Examini subijcit, in Auditorio Majori, horis solitis

Ad diem 21. Maji, Anni 1653.

J O H A N N E S J O H A N N I S T U D E R U S

Hieron. in hunc locum.

Non est contrarius locus iste ei præcepto quod postea dicit. Euntes docete omnes
gentes, baptizantes eos, in nomine patris, Filii & Spiritus sancti.

Anselmus in Matth.

Bis misit Dominus Apostolos suos ad prædicandum. Hic videlicet ad Judæos, quibus
debit prius offerri prædicatio, quia eis facta erat promissio, ut cum illi repen-
diarent eam, Apostoli se ad gentes transferrent. 2. ad Gentes quibus dictum
est, ite, prædicate Evangelium omni creaturæ.

A B O Æ,

Excusa Typis Acad. apud Viduam Petri Wald. An. 1653

*Clarissimo, Reverendis, doctrinâ & humanitate
Vivis Cluentibus,*

D. M. Johanni Thornæo, Utri-
usq; tam Svecicæ, quam Finnicæ Ecclesiæ, in Civi-
tate Torneoënsi Pastori meritissimo.

Dn. Svenoni Torchilli, districtus
Raseburgensis præposito, & pastori in Lojjo graviss:

Dn. Jacobo H. Brennero, Pasto-
ri in Kroneby, & per viciniam ejus præposito atten-
tentissimo.

Dn. Johanni J. Somero, Ecele-
siæ Dei quæ in Remi colligitur, Pastori fidelissimo, Patri suo
Charissimo, filialis observantiæ cultu æternitate suspiciendo.

Dn. Samueli Josephi Limmin-
gio, Pastori stoensium dignissimo,

Dn. Laurentio J. Limmingio,
Pastori in Limmingåâ vigilantissimo.

*Mecænatibus, Promotoribus, Fautoribus & Benefactoribus
Suis ut certissimis, ita calido obsequij zelò etatem prosequen-
dis, Sacrum hoc exercitium Academicum in debita subjectio-
nis, observantiæ, & gratitudinis indicium certissimum, lita-
tum dicatumq; cupit & offert,*

JOHANNIS J. Tuderus' Respondens.

MEDITATIO TEXTUS:
DIEI SIMONIS ET JUDÆ.

In Sanctæ & Summè Laudandæ Trinitatis, Patris, filii,
& Spiritus Sancti nomine.

Rogate quæ ad pacem sunt Hierusalem, & abundantia diligentibus te. Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis. Propter fratres meos, & propinquos meos loquebar pacem de te. Propter domum Domini Dei nostri quasi vi bona tibi. Psal. 122. v. 6. 7. 8. 9. Quibus verbis Psalmista hortatur populum Judaicum, ut fusa precetur Hierusolymæ, ac dicat, benè sit diligentibus te, sit pax intra muros tuos, & prosperitas in palatijs tuis. Docet his verbis, quod sit orandum pro Ecclesia Dei, pro Successu prospero verbi Dei, & vocationis hominũ ad æternam salutem. Ne Sathan cum suis infernalibus portis & potestatibus impediatur Ecclesiæ tranquillitatem per bella, Seditiones & tumultus, per pseudodoctores, hæreticos, Lizania in agrum Domini Seminantes. Et quamvis in genere videtur Psalmista alloqui promiscuè omnes in Ecclesia, ut pro communi felicitate Ecclesiæ orent, tamen videtur peculiariter dirigere Sermonem ad Ecclesiæ Dei ministros, ut pro Ecclesijs suis orent Deũ, ut benè sit eis, ut floreat, ut illius hostes dissipentur, ut benè sit omnibus qui segregant se à malis & ad sociant se veræ Ecclesiæ. Id quod etiam David monere vult eũ dicit: Benè sit illis qui te diligunt. Illi itaq; sunt veri

& Synceeri ministri Ecclesiæ, qui non cessant orare Deū, ut gratiam concedat, quā omnia feliciter Succedant in Ecclesia & labor ministrorum & auditorum non sit vanus in Domino. 1. Corint. 15. Hujusmodi pij precatorez pro Ecclesia fuerunt Simon & Judas. Quorum duorum Apostolorum festum Ecclesia Christi celebrat, nō ut eos pro mediatoribus habeat, sūfficit unus mediator Deus & homo Christus Jesus, sed potius ita celebrat & horum & aliorum Sanctorum Festum, ut ob oculos ponamus eorum pietatem, fidem & constantiam ac perseverantiam in fide usq; ad finem vitæ: Atque ut ei gratias agamus quod tales doctores in Mundum emisit ad prædicandum Evangelium omni creaturæ, ut innotesceret mundo Deum sic dilexisse mundum ut unigenitum filium suum dederit, ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam æternam. Admonemur igitur Tertij præcepti in hoc Evangelio, de necessitate piorum & Syncerorum ministrorum verbi: Et quam necessarium sit ut auditores semper orent Deum, ut servet verbum suum, frangat vires hostium, qui JESUM Christum filium suum de throno deturbare volunt: excitamur ad orandum Sanctificetur nomen tuum.

OREMUS igitur DEUM, ut hodiernum Festum ita celebrare, Evangeliumq; ita meditari queamus, ut cedat in nominis Divini gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrinæ, & bonorum operum, in spei & fiduciam, & tandem in æternam beatitudinem: Dicamus igitur, Pater noster &c.

E V A N G. Matth. 10. v. 5.

HOS duodecim misit Jesus præcipiens eis; In viam gentium ne abieritis, & in civitates Samaritanorum
ne

ne intraveritis. Sed potius ite ad oves perditas domus Israel. Euntes autem predicare dicentes: Appropinquabit Regnum caelorum, infirmos curate, mortuos suscite, Leprosos mundate, Demones eijcite gratis accepistis gratis etiam date. Nolite possidere aurum, neq; argentum, neq; pecuniam in Zonis vestris Non peram in via, neq; duas tunicas, neq; calceamentum neq; virgam. dignus est enim operarius cibo suo. In quamcunq; autem civitatem aut castellum intraveritis, interrogate quis in ea dignus sit: Et ibi manete donec exeatis. Inrantes autem in domum Salutate eam, dicentes: Pax huic domui, Et si quidem fuerit domus illa digna, veniet pax vestra supra eam si vero non fuerit digna, pax vestra revertetur ad vos. Et quicumq; non receperit vos, neq; audierit Sermones vestros, exeuntes foras de domo vel civitate illa, excutite pulverem de pedibus vestris. Amen dico vobis tolerabilius erit terra Sodomorum Et Gomorrhaeorum in die iudicij quam illi civitati,

Historiam missionis Discipulorum Christi ante ejus passionem describit Evangelista in hoc capite. Sic enim Evangelista orditur hoc caput: & vocavit ad se Jesus duodecim discipulos suos, & dedit eis potestatem adversus Spiritus immundos, eijciendi eos: Et sanandi omnem morbum. Recenset etiam eorum nomina, quorum ultimo loco nominatur Simon, cui cognomen caninaeus, & Judas non Iscariotes, sed qui cognomen ha-

buit Lebbæus & Taddæus, qui Judas intarrogavit Christum ane vellet se manifestare mundo, Joh. 14. v. 22. Hos duodecim inquit Evangelista misit Jesus cum mandato tali: Nolite ingredi viam gentium, neq; Samaritanorum civitates, Sed ite potius ad oves perditas domus Israel: Ite & prædicate dicentes: Appropinquat Regnū calorum, Sanate ægrotos, mūdare leprosos, excitate mortuos, eijcite dæmonia, accepistis gratis, date in gratis prohibet habere aurū & argentū & pecuniam in oculis suis, peram, duas tunicas, calceos & baculum, siquidem dignus est operarius cibo suo. Iubet inquirere de dignitate eorum, apud quos hospitium petitori sine ad hæc vult ut domesticorū in hospitio præmittat saluationem, qui eos recipiunt, si modo digni sunt qui salutantur & ipsos audiant. Quod si indigni deprehenduntur, jubet ut Discipuli excutiant pulverem de pedibus suis, & exeant ex ea civitate. Minatur autem Christus ingratis istis auditoribus gravius exitium Sodomitarū & Gomorhæ exitio. Admonemur Terrij præcepti de conservatione ministerij & prædicatione Evangelij. Agnoscendum pro magno beneficio quod Deus concesserit nobis occasionem Sanctificandi sabbathum, prædicandi & audiendi ejus verbum. Deus enim est qui mittit fideles operarios in messem suam, fideles doctores in suam Ecclesiam, confirmatur Articulus fidei Secundus de Christi vera divinitate. Excitemur ad orandum Adveniat Regnum tuum.

P A R T E S:

1. De discipulorum prædicatione & quomodo illi recte officio fungentur.

2. De decenti & honesta conversatione, cum auditoribus suis.

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: *Omnipotens & æternus Deus, Pater noster celestis dilectissimus, nobis omnibus benedictis, cunctisq; utiliter & fructuose cedere faciat.*

P R I M A P A R S.

In qua meditamur:

I. Discipulorum ad prædicandum missionem, à quo illa facta sit. Mittit discipulos duodecim ad prædicandum, & inter hos Simonem & Judam, quorum memoriam hodie celebramus. id S. Matth. indicat dicens: *Jesus misit duodecim & præcepit eis &c. ex horum duodecim numero hi ambo fuerunt.* Addit Evangelista authorem missionis discipulorum, ut conciliet huic missioni auctoritatem & respectum, quod non missi sint ab aliquo Phariseo, Johanne Baptista aut alio S. homine, qui solum homo erat, sed ab illo homine qui verus Deus & homo est: Talis homo qui verè dicere potest, *mibi data est omnis potestas in cælo & in terra.* Ille qui dicere potest, *nemo ascendit in cælum nisi qui descendit, filius hominis, qui est in cælis.* Ille qui dicere potest, discipulis, *accipite S. S. Quorūcūq; remiseritis, peccata remittuntur eis quorūcūq; retinueritis retenta sūt. Quicquid ligaveritis in terra erit ligatum in cælis, & quicquid solveritis in terra erit solutum in cælis.* Ille qui dicere potest sicut pater me misit: ita ego mitto vos, qui vos audit me audis.

L. C. Ministerium verbi non est ab homine primum, neq; per hominem, sed per Deum intro ductum, ideoq; magni æstimandum, Veniunt ministri verbi ad nos missi, à Christo, Domino Dominorum & Rege Regum, cui omnis potestas data in cœlo & in terra, prædicant verbum Dei; invitant ad nuptias cœlestes, adferunt ipsius Christi verbum non humans rationes vel traditiones, sed eloquia Dei. Tales Doctores ante Christum fuerunt in V. T. S. patriarchæ, Moses Aaron, reliquiq; prophetæ. In N. T. Christus, Johannes Bapt. Apostoli & illorum Successores in hunc usq; diem. Qui quamvis mediatè ad nos mittuntur, sc. per homines, tamen illorum vocatio est divina. De illa verum est illud Christi, qui vos audit me audit, qui vos spernit me spernit. Non itaq; contemnamus ministros, sed honore eos & gratitudine prosequamur.

II. Christi præceptum ad discipulos ait ut prædicent, præcepit eis, S. Matthæus ad dixit: Neatis in viam gentium, neq; civitates Samaritanorum: Sed potius ad oves perditas decimus Israel. His verbis trium populorum mentionem facit. Primus est gentium, Alter est Samaritanorum. Tertius est Israelitarum. Gentium habitacionem & Regionem vocat viam, Samaritanorum vocat Civitatem, Israelitarum vocat domum, vocat etiam popu-

pulum iustum oves perditas. Quare autem Christus ante suam passionem noluerit discipulos ire ad duos hos populos, Gentes & Samaritas, indicat Christus ipse Matth. 15. Cum mulieri respondens dixit! Non sum missus nisi ad oves perditas domus Israël.

L. C. Quare Deus maturius vel tardius voluerit prædicari verbum suum apud diversas gentes populos & linguas nostrum non est inquirere. Non dubitemus vero quin habuent rationes & quidem gravissimas quas quia non revelarit, tamen claræ & perspicuæ, frustra de illis sumus solliciti. Hoc vero sufficit scire & credere: Deum unicè velle, ut omnes ad æternam salutem vocentur, & veniant quoq; id quod testantur varia scripturæ exempla, prædicationes verbi Dei in mundo, Christi parabolæ, cum primis de Regijs nuptijs & magna cæna, vocantur Judæi vocantur gentes, vocati & parentes, vocationem suscipientes recipiuntur in cælestes nuptias, contemptores vero vocationis excluduntur, & graviter puniuntur, temporalibus & æternis pænis. Hypocritæ ob Ipso Rege inspectore conviviarum ob non indutam vestem nuptialè eieiuntur, ligatis pedibus & manibus in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor dentium, ubi addit Christus multi sunt vocati pauci vero electi.

III. Conciones discipulorum euntium ad prædicandum, materia live quid prædicare debuerint, Hoc exponit Evang. Matthæus dicens: Misit duodecim ac iussit eos. Ne eatis in vias Gentium & civitates Samaritanorum, sed ite potius ad oves perditas domus Israël. Ite prædicate & dicite, appropinquabit Regnum cælorum. Hoc est promissus

sus mundi Messias jam venit in mundum, jam est in mundo, & exhibitus est, non est alius expectandus, ille nos misit ad vos ut hoc vobis enunciamus, & ut credatis in eum, quod propter ejus meritum & mortem heredes sitis Regni cœlestis gloriæ: Sic enim Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam æternam. Non enim venit in Mundum filius Dei ut condemneret mundum, sed ut servaretur mundus per eum, quicumque crediderit in eum non judicabitur, sed qui non crediderit jam judicatus est, quia non Credidit in nomen unigeniti filij Dei. Et hec est judicium quod lux venit in Mundum & homines dilexerunt magis tenebras quam lucem, quia opera eorum omnia erant mala. Joh. 3. Ita concionatur Apostolus Petrus Act. 2. v. 14. Debebant Discipuli prædicare quod nox sit prætergressa, dies vero appropinquabit, propius vobis est Salus. Rom. 13. Surgite qui dormitis, credite Christo qui est in medio vestrum, is est via veritas & vita.

L. C. Refutandi Spolidè increduli Judæi negantes Christum venisse in mundum; expectantes adhuc venturum, attendendum quid hic dicit Discipulis, concionatur eis appropinquavit Regnum cœlorum. h. e. Evangelij concio. Venit in mundum ille qui est creator Regni cœlorum, est ita dictum ab æterno. Ubi itaq; admonemur Christum venisse, illic Scimus prædicatum est appropinquatio Regni cœlorum. Cum itaq; in nostris Ecclesijs prædicatur Christi præsentia, scimus prædicari cœlestis Beatitudinis appropinquationem, prope est & Salus & vita æterna, unde Apostolus dicit: Christus mihi vita est, mors sacrum. Phillipens, 1.

IV. Confirmatio doctrinæ de

adventu Messiaë in mundum. Hoc modo indicat Christus dicens: Sanate agrotos, mundate leprosos, excitare mortuos, eijcite dæmonia, gratis accepistis gratis etiam date. Miraculis vult C H R I S T U S discipulos stabilire doctrinam, sive persuadere auditoribus Messiam verum advenisse. Sicut Prophetaë vaticinati sunt, præsertim Elaias c. 35. Latabitur deserta & in via siticulosa, & exultabit solitudo & florebit quasi lilium, germinans germinabit & exultabit lætabunda & jubilans: Gloria Dei data est ei, decor Carmeli & Saron: Ipsi videbunt gloriam Domini & decorem Dei nostri, confortate manus dissolutas & genua debilia roborate, dicite pusillanimis: Confortamini & nolite timere, ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, ultor veniet, retribuens Dominus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet, sicut cervus claudus, & aperta erit, jubilabit lingua mutorum: Quia scissæ sunt, erumpent autem in deserto aquæ & torrentes in solitudine. Et quæ erat arida erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum. In cubilibus in quibus prius dracones habitabant, oritur viror calami & junci, & erit ibi semita & via, & via Sancta vocabitur: Non transibit per eam pollutus, & hæc erit vobis directa via, & illis qui ambulant per viam stulti errent per eam. Non erit ibi Leo, & bestia non ascendet per eam, nec invenietur ibi: Et ambulabunt qui liberati fuerint. Et redempti à Domino convertentur & venient in Sion cum jubilatione, & lætitia sempiterna super caput eorum: Gaudium & lætiam

tiam obtinebunt ac fugiet dolor & gemitus. Sic voluit Christus respondere discipulis Johanni quærentibus esta qui venturus es? An alium expectemus? Respondit, ite & dicite Johanni quæ auditis & videtis?

L. C. Miracula in primitiva Ecclesia fiebant necessario propter publicam Evangelij doctrinam, sic Moyses miracula fecit coram Pharaone. Exod. 8. Per totum caput.

P A R S SECUNDA.

IN priori parte actum de vera discipulorum prædicatione ac eorum officij recta functione: Posterior autem pars hujus textus circa eorum cum auditoribus conversationem versatur.

In quâ meditamur:

I. Sustainationem discipuloꝝ

rum, ab auditoribus esse tandem. Nolite inquit Christus possidere aurum neq; argentum, neq; pecuniam in loculis vestris, neq; peram, non duas tunicas, non calceos, nec baculum, nam operarius dignus est cibo suo. Christus discipulis ad concionandum iturus curam omnem de victu & amictu prohibet, negat ferre secum aurum & argentum, pecuniam, duas tunicas, calceos & baculum, vel cuiuscumq; generis sit quod ad sustainationem pertineat; Talium enim inquit, ab auditoribus omnino necessarium vobis, itaq; non sit vobis cura ullum horum habere.

L. C. 1. Manu sui verbi jure divino a suis auditoribus in V. T. liberalissime sustentabantur ceu Angelus in lib. Moysis ostendit. Temporibus Prophetarum audita est terribilis vox in daïdis decimis & alijs ad sustainationem Math. 3 v. 2.

Et sedebit conflans & emundans argentum, & purgabit filios Levi, & colabit eos quasi aurum. & quasi argentum & erunt Domino offerentes Sacrificia in iustitia. Et placebit Domino Sacrificium Juda & Jerusalem; sicut dies seculi & sicut anni antiqui. & accedam ad vos in iudicio & ero testis velox malificis & adulteris & periuris, & qui calumniantur mercedem mercenarij. viduas & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me dicit Dominus exercituum. Ego enim Dominus & non mutator: Et vos filij Jacob non estis consumpti. A diebus n. patrum vestrorum recessistis a legitimis meis, & non custodistis. Revertimini ad me, & revertar ad vos, dicit Dñs exercituum, & dixistis: In quo revertemur? Si affliget homo Deū quia vos configitis me; Et dixistis: In quo configimus te? In decimis, & in primitiis. Et in penuria vos maledicti estis & me vos configitis gens tota. Inferte omnem decimam in horreum meum, & sit cibus in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dominus: Si non aperuero vobis cataractas coeli, & effudero vobis benedictionē usq; ad abundantiam. Et increpabo pro vobis devorantem, & non corrumpet fructum terræ vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dñs exercituum. Et beatos vos dicent omnes Gentes: Eritis n. vos terra desiderabilis, dicit Dñs exercituum. In N. T. Generalem admonitionem de sustentatione ministrorum verbi instituit Christus quando dixit ad discipulos suos, ne sitis solliciti de auro & argento, pecunia, pera, tunica, calceis, baculis dignus est n. (inquit) operarius mercede sua. Luc. cap. 10. Refert: Christum mentionem fecisse mercedis, dignum dixerat operarium esse mercede sua. Et Christus utrumq; intelligit & cibum & mercedem. Quam depromit ex V. T. & intelligit quemlibet operarium, quod v. z. ei non sit merces ne

ganda, Lev. 19. v. 13. Deut. 24. Apostoli quoq; in hoc Generali lege perceperunt Deum loqui de sustentatione ministrorum verb. 1. Corint. 9. v. 1. & seq. ad 15. Ad Gal. 5. v. 6.

II. Prohibitionem mutationis

hospitiorum discipulorum, vult autem Christus eos fungi hospitio apud homines pios & dignos, quando dixit: Manete ibi donec exietis inde, h. e. non est vobis e domo in domum ambulare.

L. C. Ministri verbi sint graves & modesti, etiam in hoc quod dum civitates adeunt, honorum hospitio utantur, illic maneant, cum redeunt in illam civitatem. Elias apud viduam Zaraptanam. 1. Reg. 17. Elifaeus apud Samaritanam permanfit. 2. Reg. 4.

III. Præceptum salutationis.

Cum ingrediemini domum aliquam inquit Christus, salutate illam. Et si digna est venit pax vestra supra eam, si vero non digna sit, venit pax vestra ad vos, h. e. non facit aliquam efficaciam apud ejusmodi homines.

L. C. 1. Homines sunt salutandi familiariter, exemplo eorum, qui in V. & N. T. ita fecerant, sic Apostolus in suis literis omnes salutavit familiares & amicos. Rom. 16. v. 12. Per totum caput, Christus salutavit discipulos, ex mortuis postquam resurrexisset, dicens: Pax vobis. Angelus salutavit Mariam.

L. C. 2. Piæ preces pro impijs hominibus nō profunt, Siquidem isti Deum contempnunt ac vili pendunt, nihil de ipso curant, talis fuit Pharao, Exod. 16. 17. 18. Et adde historiam de Regis nuptijs,

IV. Prohibitionem acceptio-

nis præmij ab impijs. Quod si non capiant vos (ait Christus) & audiant verba vestra, exite ab illa domo vel civitate, & excutite pulverem de pedibus vestris. Amen dico vobis, Sodōæ & Gomorrhæ tolerabilior erit pena in die judicij quam illi civitati vel domui. Indicat Christus ut nihil exigant discipuli ejus ab impijs & contemptoribus verbi sed discedant ab eis, nihil deportantes, quod & Apostoli fecisse leguntur. Act. 13. v. 29. & v. 50. 51. 52.

L. C. 1. De impiorum donis ministri verbi minime curent, contemnendi sunt tales cum suis donis. Dicendum eis, sit pecunia tua tecum in perditione. Ita quoq; Apostolus Petrus Simonem Magum excepit offerentem pecuniam dono pro faciendo miraculo & conferendo Spiritum Sanctum. Act. 8. v. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. Psalmo 15. Dicitur, quod is mansurus sit in tabernaculo Dei & monte ejus sancto qui ambulat sine errore, loquitur veritatem, non detrahit proximo, non malum ei facit qui impium pro nihilo habet, qui honorat pium.

L. C. 2. Contemptoribus verbi Dei & ministris eorum horribile decretum est judicium, horribiliores pænæ quam fuerunt Sodomitarum & Gomorrhæorum: Sic enim inquit Christus in extremo die erit pænâ mitior illis, quam talibus contemptoribus. Ideoq; quilibet in tempore se emendet, qui talis haecenus fuit. Cogitet securim positam esse ad arborem quod si non fecerint fructum bonum excinduntur. Sint cura admonitionis Psalmista. Psalm. 95. Hodie si vocem ejus audieritis, nolite indurare corda vestra. Non
ba-

Non habens vestem nuptialem in tenebras exte-
riores eiicitur, ibi erit fletus & stridor dentium.
Cogitent quomodo potius audituri sint vocem
Christi, venite benedicti patris mei, possidete
Regnum vobis paratum. Matth. 25.

Clementissime Pater Christi tibi debemus gratias
toto pectore, quod mittas fideles operarios in mes-
sem tuam, & illos benevolè suscipiamus, verba eorum
audiamus custodimusq;, & ipsis gratitudinem vi-
eissim expiamus, ne propter nostram ingrati-
tatem verbum tuum à nobis & Sinceros ministros
auferas. Per Dominum nostrum **JESUM** Chri-
stum. Amen.

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Vir-
tus, & Fortitudo, DEO nostro, in secula seculorum, Amen. Apoc. 7. 12.

Q U Æ S T I O N E S.

1. Qualia mandata dedit Christus Apostolis suis? R.

Ut certa Legatis imprimis formularis dari solet à su-
perioribus instructio: Nihil enim turpius contestante Tul-
lio quam sine lege jurisperitum loqui, & sine mandato
Legatum existere, ita quos ablegaturos credidit orbem
Saluator Apostolos certis prius informat documentis,
qualia in hoc capite quatuor potissimum ordine recensentur.

2. Quomodo intelligenda cominatio ista? tolerabilius erit
Sodomis & Gomoribæis? Resp. Non quod ipsi unam
naturæ legem seruaerint cum Judæis, & literas prophe-
tarum insuper & Apostolorū dicta contempserint, ut ex-
positum à Beda: Sed quia hic non illis Evangelium præ-
dicatum est, tam clare quam mundo Christus Apo-
stolos prædicari iussit.